

Σέρραι τη 6 Ιουνίου 1919

Αγαπημένη μου αδελφούλα Γεωργία

Αι αθρόως καταφθάνουσαι επιστολαί σου πληρούσι εξαιρετικής χαράς την καρδίαν μου ιδιαιτέρως η από 2 Ιουνίου η οποία μου εκομίσθη σήμερον την πρωΐαν προ της ανατολής του ηλίου ακόμη καθ'ην στιγμὴν ἔπερνα το τέϊον μου. Η απροσδόκητος αυτή άφιξις σου Γεωργία, διότι η επιστολή σου σε αντιπροσωπεύει, μου επροξένησεν μεγάλην χαράν διότι ενόμισα ή μάλλον ήμην βέβαιος ότι ήκουον την φωνήν σου να μου εύχεται την καλήν ημέραν!

Ευχαριστώ δια την ευχάριστον έκπληξιν και σου εύχομαι την καλημέραν και εγώ καθότι την ώραν που σου γράφω ο ήλιος δεν έκαμε ακόμη την μεγαλοπρεπή εμφάνισήν του. Εάν ήτο δυνατόν να επικοινωνήσουν τα πνεύματά μας και να συναντώντο αι σκέψεις μας, θα έλεγες ότι αδελφούλης σου δεν είνε ο ίδιος αλλ' άλλος ο οποίος ζη μέσα σ' άλλον κόσμον μη έχοντα καμμιά σχέσιν με τον ιδικόν μας τον μάταιον. Θα έβλεπες τα μάτια του ν' αστράπτουν από χαρά αυτός ο οποίος σήμερα πρωΐ πρωΐ όλα τά' βλεπε σκοτεινά, και τούτο διότι το γράμμα σου το πλήρες αδελφικής ειλικρινούς αγάπης ήλθεν ως ακτίς ηλίου να εισχωρήση εις την καρδίαν του. Δεν ηξεύρω πως να σου περιγράψω την ευγνωμοσύνην μου. Το μόνον το οποίον έχω να είπω είνε ότι δεν έχει (Δ) και επιφυλάσσομαι να σας εκφράσω και δια ζώσης τα ευγενή της ευγνωμοσύνης αισθήματα όταν καμμιά φορά μας αξιώση η τύχη και συναντηθώμεν.

Βλέπω πως κάνεις πολύ λόγο για το καθρεπτάκι. Τι να σου πω και εγώ. Δεν ενθυμούμαι ακριβώς την υπογραφήν δι' αυτό το αφίνομεν. Όσον αφορά για τας απορίας σου θα τας λύσω αμέσως. Και το καθρεπτάκι είδα και την ευχετήριον κάρταν. Αλλά τότε δεν είχα την περιέργειαν να μάθω ποία των δύο από σας τα έστειλε. Το αληθές είνε (Δ) εκείνην την ημέραν εσχημάτισα τόσην καλήν ιδέαν για σας ώστε εν μέσω στενώ κύκλω φίλων, συμμαθητών έσπευσα να συγχαρώ τον Μήτσον δια τον ανεκτίμητον θησαυρόν τον οποίον είχε και τον οποίον παρωνόμασα εια αδάμαντα στίλβοντα από λάμψιν. Ναι, Γεωργία, από τότε ηυχόμην εκ βάθους καρδίας να συνδεθώμεν με τους δεσμούς της αδελφωσύνης αλλά δεν απεφάσιζα να προβώ εις προτάσεις παρ'όλας τας υποσχέσεις του Μήτσου ότι εξεφράσατε την επιθυμίαν. Φύσει εντροπαλός και έχων ως αρχήν να μην δυσαρεστώ τον πλησίον μου απέφευγα και την ελάχιστην νύξην ακόμη.

Δί' αυτό αν ενθυμείσαι, ένα απόγευμα (Δ) και προ του οικήματος ένθα εξεπαιδευόντο οι μαθηταί του πυροβολικού, όταν σας είδα εσένα και την αδελφήν σου όρθιες (δεν ενθυμούμαι τότε γιατί ήλθατε) δεν έκαμα το ελάχιστον νεύμα, από αντροπήν και μόνον, αλλ' αφοσιώθην εις την τοπογραφίαν. Ενθυμείσαι;

Για τας πληροφορίας περί Σμύρνης μάθε λοιπόν ότι προ μηνών είχα γράψει στον Μήτσον να σας ερωτήση ως αδελφή και επειδή εις τας επιστολάς σας εδεικνύατε κάποιο ενδιαφέρον για μένα, πως ημπορούσαμε να επικοινωνήσωμεν με την Σμύρνην. (Δ) επρόκειτο να πληροφορήσω κάποιο πρόσωπο φίλο μου που μού'χε γράψει από την Αίγυπτον και μου ζητούσε πληροφορίας για τους γονείς (Δ) οι οποίοι ευρίσκοντο από πενταετίας εις

Σμύρνη και των οποίων ηγνώνει τελείως την τύχην. Ευτυχώς που τώρα όχι μόνον πληροφορίας ελάβαμεν αλλά και για τη Σμύρνη μούγραψε προ ημερών πως φεύγουν οικογενειακώς, λοιπόν ο Μήτσος όταν ήλθεν εδώ μού'πε πως εγράψατε ότι ήτομ δυνατόν να επικοινωνήσωμεν δι'αυτό σ'ευχαρίστησα αλλά και εν περιπτώσει δεν ήσυ εσύ εκείνη ήτις παρέσχεν τας πολυτίμους αυτάς υπηρεσίας δέξου τα ευχαριστήριά μου τα οποία διαβίβασες κατόπιν στην αδελφήν σου.

Από αστεία θα σου πω έναν το οποίον είναι αξιοπερίεργον. Φαίνεται πως η ψυχή μου δεν μ'ευνοεί καθόλου εις ζήτημα της εκλογής των δωματίων. Διότι προ μηνός διέμενον εις μιαν συνοικίαν λεγομένην «Πάνω Καμινίκια» εις την οποίαν για να πας πρέπει να χαλάς 40 ζευγάρια υποδήματα τον μήνα από τες πέτρες και της λάσπες. Δι'αυτούς τους λόγους ηναγκάσθην να φύγω απ'εκεί και δια τον λόγον ότι η μητέρα της σπιτονοικοκυράς μου ήτο στραβή ότι η σπιτονοικοκυρά μου αν και πολύ περιποιητική είχε κάτι ιδιοτροπίες αι οποίαι δεν συνεβιβάζεντο ποσώς προς τον ήρεμον χαρακτήρα μου.

Απεφάσισα λοιπόν να έλθω μέσα στην πόλιν όπου ευρήκα ένα δωμάτιο (αλλά δεν φταίω εγώ, φταίει ο υπηρέτης μου ο οποίος είναι ένας βλάκας) (Δ) έκπληξι και ειρωνεία της τύχης μου επιφυλάσσετο. Αυτήν την φοράν δεν επρόκειτο περι ενός στραβού και μόνον αλλά και περι ανθρώπου σοβαρού στ'αυτιά. Δηλαδή με ολίγας λέξεις και η σπιτονοικοκυρά μου κωφή και ο πατέρας της στραβός. Το χειρότερον όλων είνε ότι κάθε ημέραν δεν ακούω άλλον τίποτε παρά καβγάδες. Η αδελφή της σπιτονοικοκυράς μου δεν έχει άλλο τίποτε να κάμνει παρά να υβρίζει από το πρωί έως το βράδυ πατέρα, μητέρα και αδελφή διότι δεν της βρήκαν σπήτι να μείνη. Αυτήν την στιγμήν που γράφω ξεκαρδίζομαι από τα γέλοια διότι η κωφή με την μικρότερη αδελφή της πιασθήκανε στες γρονθιές και δεν ξέρω πως θα ξεμπλέξουν. Τι βλέπω; Να πάνε αι φιλενάδες να τες χωρίσουν με ρόπαλα ! της αθεόφοβες θα την κάνουν κομμάτια ομολογουμένως διότι δεν έχει σκοπόν να αφήση την κωφή. Δεν ήξιζε τον κόπον να τα γράψω αλλά βλέπεις ότι είνε από τα περίεργα φαινόμενα της φύσεως και αυτό !

Συγγνώμην αν απευθύνω το γράμμα στη πρώτην σου διεύθυνσιν αλλά θέλω να μάθω ακριβώς.

Δεσποινίδα

«13 Σεπτεμβρίου 1918» θα γράφω ή Δίδα Γεωργία κλπ. Σου βεβαιώ πως δεν ενώ τίποτε και λύσε την απορία μου ην οποία αυτήν την φοράν είνε δικαιολογημένη. Χθες σού'γραψα διατί άλλαξες την διεύθυνσιν;

Σε χαιρετώ αδελφικώς Οδυσσέας